

ДІЛО

ВИХОДИТЬ ЩОДНЯ ВРАНЦІ.

РЕДАКЦІЯ І АДМІНІСТРАЦІЯ:
Львів, Ринок Ч. 10. П. ПОВ.
Телефон Редакції й Адм.: 229-41
Телефон Друкарні: 229-26
Адреса для телегр.: Діло Львів
Користувачі: П. К. О. Львів 504.080.
Ванку Часових Листів.
Прага „Діло“.
Рукописи не повертаємо.

ПЕРЕДПЛАТА В КРАЮ:
Місячно 5.00 зл.
Чвертьрічно 15.00 „
Піврічно 30.00 „
Річно 60.00 „
В АМЕРИЦІ 1.50 ДОЛ. У ЧЕ-
ХОСЛОВАЧИНІ 30 НОР. Ч.
У ВСІХ ІН. КРАЯХ 7.50 ЗОЛ. П.
ОДИН ПРИМІРНИК 20 сот.

Нові арештування в Києві.

Бердінський щоденник „Ангріф“ повідомляє в телеграмі з Москви, що в Академії т. зв. „червоних професорів“ у Києві арештували П. А. Астаф'єва і Подстреловську за діяльність проти Сталіна. Арештування в Києві викликали

велику сенсацію, бо саме в цій академії мали виховувати учених, бездоганних комуністів. Кружляють поговори, що мають ще притягнути до відповідальності інших співробітників цієї Академії.

Сирійські націоналісти атакують французьке військо.

В Алеппі дійшло до поважної сутички між силами сирійської націоналістичної організації „сталеви сорочки“ та французьким військом. Під час свого свята „сталеви сорочки“ машинували через місто, займаючи всю ширину вулиці. Їм зі задку наїхав вантажний автомобіль з кількома французькими старшинами і вояками, сирійські націоналісти його оточили та кинулись на його залого, після розброїли стежу французької жандармерії, що прийшла на відсіч. Щодо більшого військового відділу увільнив з прикриття положення французьких вояків і жандармів; три тому важко ранено одного старшину й одного жандарма; їх перевезено до шпиталю.

Арештовано 27-ох учасників нападу, між ними вождя „сталеви сорочки“ на Алеппо Надера Е. Саті та кількох шефів секцій. Всі вони відповідаютимуть перед військовим судом за напад на військ у службі.

Велика офензива червоних під Мадридом загомила.

2.000 ЖЕРТВ.

Як подає кореспондент Ава, червоні перешли великий наступ на університетську ділянку Мадриду, західний парк, Карамель, Лас Розас і Вілла Нуево дель Бердіа, уживаючи дуже поважних сил.

Головний наступ ішов на університетську ділянку. 5 годин її бомбардували, після до наступу вирушила міжнародна бригада з іншими частинами, разом понад 8.000 людей, з літаками і 30-ма повзками. Після 2-годинного бою національні війська відбили ворожий наступ на всіх відтинках. Понад 2.000 червоних убито і ранено.

Національне командування видало комуніст такого змісту: На відтинку Караванчель Бато на мадридському фронті національні вій-

ська відбили завзятий наступ червоних, що залишили на полі бою 260-ох убитих.

ЧЕРВОНІ НЕ ЗУМЛИ ПРИВЕРНУТИ СПОЛУКИ МІЖ МАДРИДОМ І ВАЛЕНСІЄЮ.

Як подає Ава, від 12. п. м. червоні перешли 11 наступів, щоб увільнити шлях Мадрид—Валенсія, який безперервно обстрілює національна артилерія. При тому вони уживали спеціальної тактики: не щадили людей і кидали в бій багато скорострілів; напр. на схід від Харамі в наступі на фронті широкому на один кілометр брало участь 400 скорострілів.

Всі наступи відбито; від двох тижнів ніякий автомобіль не переїхав мосту під Аргандою на шляху Мадрид—Валенсія.

Югославія заборонила вербувати добровольців.

Як стверджує урядовий комунікат, югославська рада міністрів рішила на вчорашньому засіданні заборонити вербувати і вислати добровольців до Іспанії та збирати гроші для однієї з воюючих сторін.

ЛЮТИН — МІСЯЦЬ ПРОТИАЛЬКОГОЛЬНО І ПРОТИНКОТІННОЇ БОРОТБИ!

Америка перед новим страйком.

На цю пору в різних ділянках промислу Злучених Держав страйкує коло 27.000 робітників. Намагаючись ті страйки з успіхом локалізувати, вони тривають коротко. Припускають, що поважніший страйковий рух не виступить до 1. квітня, коли то робітники сталевих промислу виступлять такі самі домагання.

БОЛЬШЕВИЦЬКІ ВОЄННІ МАТЕРІЯЛИ ДАЛЬШЕ ПЛИВУТЬ ДО БАРСЕЛЬОНІ

Як повідомляють з Царгороду, від 16. до 23. п. м. переплило через Дарданелі з Чорного моря в напрямі Барсельони 12 совітських кораблів та 2 еспанські ізвантажені воєнними матеріялами. З Барсельони вернулося на Чорне море 10 совітських кораблів.

Як недавно — робітники самоходного промислу.

Поліція зажадала, щоб 400 робітників перервали окупацію фабрики літаків „Дуглас“ в Санта Анна, погрожуючи, що інакше усуне їх силою. Страйкарі послухали, тому до ніяких інцидентів не дійшло.

НОВА КНИЖКА

Кнут Гамсун:

ПІД ОСІННІМИ ЗОРЯМИ

Повість, стор. 152 + 18 стор. передмови. Переклад Івана Ставнича. З передмовою М. Рудницького. Ціна 250 злот., порто 25 сот.

Історія буряки — написана одним із найбільших сучасних повістників — великим психологом та майстром слова, автором „Голоду“, „Пана“ та „Вікторії“, лауреатом Нобеля.

Міліярди на зброю.

(ВІД НАШОГО КОРЕСПОНДЕНТА.)

Париж, 23. лютого 1937.

Ми вже підкреслювали в попередніх наших статтях однозначність французької прихильної оцінки, яка вважає, що єдина добра карта в будучому конфлікті, це англійська карта, і що всі зусилля Франції мають прямувати до якнайтіснішої співпраці з Лондоном.

Іти рука в руку з Англією є загально-національною політикою всієї Франції без огляду на те, чи у її провіді буде „людовий фронт“, „національний фронт“, чи якийсь інший зв'язок з тої політичний французький провід.

Велико-бритійські гігантські зброєводи приїхали зі захопленням ціла французька преса від комуністичної „Л'Юманіте“ до монархістичної „Л'Аксіон Франсез“.

Переглядаючи в італійській пресі карикатури на англійські теми, ми завжди бачили Англію як дохлого, або зовсім немічного старого льва, на якого хвості висіла Абіссинія, або німецькі колоніальні домагання. Аж нагло тепер італійська преса змінила фронт. П'ятьсот мільйонів фунтів штерлінгів, значить 139 мільярдів лір видасть Велика Британія в найближчих чотирьох роках на своє зброєводство. І Велика Британія матиме гармати, а одночасно й населення їстиме масло, бо вона може дозволити собі видати в кількох роках без великого фінансового напруження суму, яка репрезентує весь мазток Італії.

А перекидаючи нині німецьку, передовсім берлінську пресу, читачі довідаються про військову силу демократичних держав. Що за несподіванка! Це демократичні уряди ведуть сьогодні хоробів зброєнь. Маємо там цифрові дані, що французька воєнна флота є рівня злученням флотам Німеччини й Італії! Читаємо, що Англія на Далекому Сході і на Середземному Морі скріпила свої військові залоги та побудувала нові твердині! Абіссинська справа розбудила повільного, але завжди певного себе англійця, і Англія стукнула твердо кулаком.

А доля хотіла, що акуратно найбагатші народи задержали у себе демократичний устрій і режим і нині Англії, Злученим Державам та і Франції далеко легше зброїтися, ніж Італії чи Німеччині.

Візьмімо членів італійської фашистської партії, чи членів німецької націонал-соціалістичної партії та порівняймо їх з членами „людового фронту“ у Франції. Забудуємо про їхні ідеологічні різниці, а перерахуємо тільки їхні калитки та їхні мастки. А тоді побачимо, що „протестарський“ французький „людовий фронт“ наскрізь буржуазний, а німецький й італійський „буржуї“ — фашисти, це бідні люди. Поділ людськості на бідняків-революціонерів та багатирів-реакціонерів — це суцільний анахронізм. І коли Мусоліні кличе: „Ми італійці є нацією пролетарів“, то це ніяка демагогія, але правда.

Абіссинська справа викликала в Англії недовіру до Італії. Німецько-японський пакт затрівожив Англію. Еспанська війна долила тільки оливи до вогню.

Ті події (оборона стану посідання і морських шляхів) зближили до себе Велико-Британію і Францію та скріпили вісь Лондон—Париж. Правда, існує друга європейська вісь Берлін—Рим, але наші часи пливкі і не признають тривалих міжнародних вартостей.

Фон Нойрата витали у Відні захоплені відець окликами „Гайль Гітлер“, і ніхто не чув годі у Відні окликів „Гайль Шушніг“, чи „Гайль

Мусоліні“. А в італійських пристанях — як пише французька преса — будують тепер нові воєнні кораблі для СРСР. Правда, і Герінг найшов у Римі теплу гостину. Але французи не траплять надії, що римсько-берлінська любов прохолоне. Чи їх надії виправдаються чи ні — все одно самі покищо зброються та цупко тримаються англіїців, які теж кидають мільярди на зброєння.

Юрій Студинський.

СПІЛЬНЕ ДІЛО.

ДЕНЬ УКРАЇНСЬКОЇ ПОЛІТЕХНІКИ.

Прага, 18. лютого 1937.

В Чехословаччині, Прага-Полдебради, вже п'ятий рік проводить свою велику хосенну працю Український Технічно-Господарський Інститут (скорочено: УТГІ) позачасного навчання. Цей Інститут об'єднує коло себе тепер 70 душ професорського і лекторського складу та 749 студентів „слухачів“. Усіх вписів на шкільний рік 1936/37 було — 993. УТГІ є суто українською і ні від кого незалежною установою. Утримується він з усіма своїми широко-розгалуженими відділами виключно на засоби, що їх дає саме українське громадянство чи то у формі студентських такс, чи то у формі дотацій Т-ва Прихильників Української Господарської Академії (скорочено: ТПУГА).

ТПУГА має у своїх рядах 547 членів. Професорський і студентський склад УТГІ, і самі члени ТПУГА розпорошені по цілому світі, де тільки перебувають українські громадяни.

Неділю 14. ц. м. свято можна назвати днем української політехніки. Цей день відбувся IV. річний З'їзд ТПУГА, виклад голови Т-ва доц. О. Бочковського, який недавно повернувся з своєї подорожі за океан, куди він їздив у справах свого Т-ва, і вистава експонатів—праць УТГІ і ТПУГА.

З'їзд почався промовою голови Т-ва доц. О. Бочковського, в якій він передав привіт З'їзду від братів з Канади і Північної Америки. Потім запросив присутніх ушанувати пам'ять померлих членів, а тому числі і великого добродія та опікуна українських студентів УТГІ зпова грат С. Федака. Нарешті З'їзд проводив далі п. Е. Вировий.

З реферату ректора Інституту проф. Б. Маргоса, проректора проф. Флорова, звітів про працю ТПУГА та дискусій, які потім розвивалися, виявилось, що головний кадр, бо аж 75,1% усіх студентів УТГІ походить з наших Західних Земель: Галичина, Волинь, Закарпаття, тощо, а решту — 24,9% дає європейська еміграція, Канада, Америка. Зате членство ТПУГА ділиться в протилежному порядку: в першому ряді стоять емігранти (наддніпряни), потім українці з Канади і Америки. На Західній Землі припадає всього 80 душ, себто коло 15%. Це значить, що тягар коштів для технічно-господарського виховання інституту позачасного навчання нашої молоді лягає головним чином на плечі нашої збіднілої еміграції. У звітовому році Т-во мало всіх грошових позицій разом із членськими внесками і пожертвами на Фонд Української Політехніки (ФУП) — 84.236.95 чеських кор.

З'їзд завершується з ширим привітом, сердечною подякою і горячим закликом до українського громадянства підтримувати і далі свою єдину і незалежну високу школу технічно-господарських наук за кордоном. Зокрема З'їзд сердечну вітає уся нашу пресу, яка завжди відгукувалася на всі почини УТГІ і ТПУГА, українське керівництво громадянство на рідних землях, в Америці, на еміграції, зокрема в Канаді. Далі З'їзд з подякою привітає двох своїх членів-протекторів (Я. Макогін і Українське Бюро в Лондоні), дійсних членів і членів жертводавців, які не мали змоги прибути на цей З'їзд, як також професорський склад і студентів УТГІ.

З'їзд подякував управі Т-ва довготривалими оплесками і одногласно ухвалив її абсолютну рішучість. До нової управи, яка залишилася майже у своєму попередньому складі, одногласно обрані: доц. О. Бочковський, лект. В. Сопіцький, інж. М. Соцьняський, д-р Ю. Добризовський, інж. Г. Демисев, полк. Д. Антонович, д-р В. Наливайко, лектор В. Приходько і інж. Захарченко. Внесками і побажаннями закінчився З'їзд.

Дві години пізніше відбувся у тій самій залі виклад доц. О. Бочковського на тему: „Українство в Канаді в його минулому і сучасному“. Переповнена зала з придушенням віддахом вислухала надзвичайно цікавого і змістовного викладу.

Цілий день у тій самій залі Висоградського Народного Дому відбувалася вистава з експонатами про працю УТГІ і ТПУГА. Таблиці розгалуження УТГІ, ділоами його видань, студент-

ські праці, діаграми членства і праці ТПУГА, різні фотографічні знімки, гори підручників з різних дисциплін свідчили про велитенську працю установи. Треба було бачити, якою гордістю палали очі у провідників вистави, коли вони давали свої пояснення чужинцям.

Давніше не раз приходилося нам заходити до нашої політехніки. Пара кімнат, кілька канцелярських столів і писальних машин, скрізь повно книжок, декілька фахівців-урядовців. Часом зайде сюди хтось з професорів. От і все. Ані живої студентської душі. Сьогодні не те. Перед Вами майже всі студенти. Їх тут багато. Близько тисяча. Але ще далеко не стільки їх, як на це заслуговує сама школа. На цих фотографіях бачите „слухачів“; вони старі і молоді; хлопці і дівчата; інтелігентні, селяни і робітники; професорів і міщаків з Галичини і кілька його учнів; док-

З НЕДОЛІ ЗАТОЧЕНЦІВ.

I.

„Тяжко за щастя особисте, коли нема того щастя у батьківщині“ — сказав якийсь фільософ. Велику цю правду в цій її глибині та ширині відчув на собі ввесь наш нарід, учителі-ж заточенці зокрема.

Справа заточення це болісна рана на національній організмі, яку, як показує 15-літній досвід, не під нашу силу скоро і добре загоїти. Та всеж при зорганізованих зусиллях можна би біль її дещо зм'якшити.

Масові переносини українського вчителства на Захід почалися негайно по вирішенню долі Східної Галичини себто 1923 року. Та вже не довго до рішення Ради Амбасадорів Львівська Кураторія в порозумінню з ендецькими Радами Народовими, які функціонували в кожному містечку і за вказівками тодішнього міністра освіти Грабського приготувала списки найактивнішого українського вчителства, щоб його із Східної Галичини позбутись. Переносини мотивували „службовими оглядами“, хоч поправді були вони чисто політичні. Переносено старших, досвідчених учителів, яким навіть не міг відмовити успіхів у праці. Яких учителів та в котрім році мала вже Кураторія на „чорній лівці“ про це свідчать документи, які не один із нас має в руках.

Чи чули Ви вже

найновіші мельодії Івана Сайка та його хору на кружках „СИРЕНА“?

Переносили учителів у кожній порі року, а то й серед літої зими. Переносили були неприготовані на такі зміни. Не полишено нікому часу на зліквідування господарки, тим більше на інтервенції у владу. Яка це була руїна економічна свідчить письмо т. М. Малюка, якого перенесли в грудні 1923 р. Щоб мати гроші на перевіз він випродав що міг і стягнув 17 мільонів марок, за які в 1924 р. повернула йому влада 8 зол. і 88 сотників!

Рада Міністрів перечеркнула закон з 4. червня 1920, який касував залежність шкільних органів від політичної адміністрації і рішила, що від тепер (8. III. 1924) шкільна влада обов'язана негайно розглянути спрямований до неї і умотивований внесок воеводи на переносини державного службовика на інше місце. Розпорядок цей не опирався на ніякий соймовий ухвал, отже був суперечний із конституцією.

Крім того видало ще Мін. Освіти п'ятий об'єдник, який дозволяв інспекторам у потребі знати причину, щоб зачинити, а то і скасувати школу. Об'єдник цей процікано на з'їзді польського вчителства і тоді заробив він багато шуму. Посол Смуліковський (П.П.С.) поставив у тій справі у Сеймі внесок, який мотивував так: „Тепер шкільний часописом

Уживану одіж, білля, обуву мужеську, жіночу й дитячу для інвалідів, едів і сиріт приймає

У Н Т О Д І, ЛЬВІВ, ПОТОЦЬКОГО 48.

З провінції висилайте поштою. У Львові відберемо самі за повідомленням.

гори, адвокати і торговці та ремісники; з укінцею вис. освітою і з освітою початковою. Всі вони знаходять у рідній школі потрібне для себе знання. Походять вони з рідних земель, з європейської та азійської еміграції, Канади, Америки. Бракує тільки слухачів з Великої України. Ні, властиво, не бракує, бо знайшовся смільчак, який і звідти зголосився на студії до УТГІ. Повна соборність.

Мимоволі треба подивляти цю тиху, спокійну всенациональну працю. Без крику і галасу твориться велике діло: шліфуються камінчики і закладаються цеголки під будинок... української культури.

Данчук.

— говорив він — під покришкою „добра школи“ будуть редукувати та переносити учителів з помсти за їх політичні переконання або з особистих мотивів. Витвориться облуда між владою і учителем. Таке відношення панувало у нас, коли ми були в неволі, але щоб у вільній державі таке діялося, то це обурююче! Та цей виступ провідника польського вчителства нічого не змінив. Його зачитували і він згодом перейшов в державний табір.

II.

Як реагувало українське громадянство та саме вчителство на ті масові переносини?

Громадянство у першій хвилині занімало. Переносини вважало за черговий удар, по яким прийде другий, може ще більш болючий. А зрештою хто здавав собі справу з того, як то все довго потреває? Не було полум'яних статей у пресі, не було зорганізованих протестів, не було в пору інтервенції. А чим більше нас переносили, тим більше отупіння находило на громадянство. Аж коли деякі повісті позбавлено майже в цілості рідного вчителства, прийшла незамітна реакція у формі меморіалів, інтерпелцій у Сеймі та скупих вісток у шоденній пресі. Зате не обійшлося без виявів глибокого співчуття на місцях, очевидно там, де вчитель громадянською працею здобув собі признання.

Не можна закривати тієї правди, що наш нарід праці у школі дещо не доцінював. Уважав її занадто урядовою, радше для потреб влади, ніж для його добра. Та громадську працю цінив високо. Знаю випадок, де селянин з власного почину жертвував перенесеному вчителю морі власного поля, щоб тільки залишився у своєму селі.

Учителство реагувало так, як реагують люди в нещасті. Одні заціпили зуби і пакувалися до виїзду, другі бігли до інспектора довідатись „защо?“ Дехто їхав до Кураторії з дією, що анекдає зміну, інші звертались до станової організації з проханням інтервеніювати. Були такі, що далися натягнути грошево людинам, які чванилися протекцією „дгори“, вкінці й такі, які всякими письмами старалися справу проволікти, але їм зараз замикали платню. У „Взаємній Помочі“ панував песимізм та зневіра. Моєї пропозиції, щоб усі перенесені не рушилися з місць т. Зелений злякався. „Хай їдуть, хай їдуть!“ — скричав він — інакше звернуться до нас за грошевою підмогою, а ми її не зможемо дати“. В Кураторії був я на аудієнції у Гайчака шефа канцелярії Собіньського. На всі мої докази дав він одну відповідь:

„A czy Pan pytales się mnie, gdyś Pan broił?“

Що він підпав під слово „броїл“, чим і коли я „броїл“ щодо цього ніхто не переводив дисциплінарного слідства і я таки нічого не допитався.

Невже будуть вивласнювати українських селян?

НИЗКА НОВИХ ЗАКОНІВ У СОЯМІ.

Василь Цалинюк.
(Дописувач буде).

Розгортайте протиалкогольну та протинікотинну боротьбу

По широкому світі.

Англійські королівські князі Віндсору і Кенту відвідали британського посла у Відні. Населення улалило їм велику овацію.

У Бельгії арештували 20-ох рексів разом з їхнім провідником Дегрелем.

Болівія провокує Парагвай так, що вибурає поштові марки, на яких є Чако, яке у недавній війні здобув Парагвай та на містах (в печатку в трьох мовах: „Чако Борсальє є болівійське і ним залишиться“).

Румунський уряд — як подає преса — стверджує, що винесення послів Німеччини й Італії у справі участі в похоронах членів „залізної гвардії“ його задовольняють. Цим способом покласти інцидент, що його ліва преса намагалася роздмухати.

Чеське видавництво, яке видає відому книжку посла Шеби, зажадало, щоб книгарні звернули йому всі примірники тої книжки.

Большевики вислали адміністративним шляхом 10-ох німецьких громадян, не подаючи мотивів.

Бритійська палата громад прийняла законопроект про надзвичайні кредити на національну оборону 307-ма голосами проти 132-ох.

Чеський дивізійний суд у Празі засудив на кару смерті через повішення підстаршину О. Крейбу за шпигунство. Це перша кара смерті в Чехословаччині за той злочин.

В четвер 25. ц. м. сойм прийняв преліминар бюджету на 1937-38. р. і скарбовий закон та інше резолюції, що їх предлала бюджетова комісія. І так дві резолюції визнають уряд, щоб пересунув речинсь платності надзвичайної маеткової данини в 1937. р. на час по живих ц. р. Принято резолюцію, щоб уряд зладив законопроект про скасування гіпотечних писарів та заступлення їх державними урядовцями. Інша резолюція визнає уряд, щоб зменшив оплати за залягування відписів документів та обнизив нотаріальну тарифу. Далі прийнято резолюцію у справі швидкої реалізації закону про ритуальний заріз і три резолюції до міністра суспільної опіки у справі продовження діяльності інвалідського господарського фонду при державним рілнім банку до 1944. р. та у справі заляглих обезпечених складок. Сойм прийняв теж три резолюції до міністра хліборобства такого змісту: 1) Уряд можливо повно використає на основі закону про рілнну реформу право примусового викупу та пристосування всіх засобів, щоб вдержати такі ціни на землю, що не перевищали би вартости купленого поля; 2) Уряд приспішить парцеляцію більшої земельної власности в округах з найбільшим перенаселенням і якнайширшим пристосуванням ст. 15. закону про виконання рілної реформи; 3) Уряд зміцнить нагляд над приватною парцеляцією, зокрема швидко опрацює та предложить законодавчим установам проекти законів, щоб адміністраційна влада могла накладати кари на тих, що парцелюють, за нечесну парцеляцію. Першу зі згаданих трьох резолюцій прийняли більшістю 81 голосів проти 50; дві чергові теж більшістю голосів.

Сойм рішив, що з державних лісів продаватимуть дерево на будову публичних шкіл за 20 проц. найнижчої такси. Половину цієї належисти за дерево заплащать при купні, другу половину в 5 річних сплатах з тим, що перші 3 роки

від купна дерева вільні від сплати. Після того прийняв резолюцію ген. Желіговського про зорганізування аптік по селах та відкинув резолюцію пос. Зомерштайна, щоб звільнено з під нотаріального примусу умови купна продажі нерухомостей до 5 га.

Далі сойм відослав до комісії три урядові законопроекти і три законопроекти послів. Опісля сойм прийняв без дискусії урядовий законопроект про додаткові кредити на 1934-35. р. По першій читанні відіслано урядовий законопроект у справі т-ва „Фенікс“ та у справі нагляду над обезпеченими товариствами.

Вкінці пос. Гіля зreferував урядовий законопроект про обмеження обороту нерухомостями з парцеляції. Мин. Полятовський піддержав референта. Цей законопроект викликав гарячу дискусію, в якій всі українські послы виступили гостро проти цього законопроекту. І так пос. Закліка зголосив внесок, щоб законопроект відослати щераз до комісії.

Пос. Ст. Витвицій ствердив, що законопроект не приготований як слід ні під господарським ні під правним оглядом. Тому зголосив поправки, але їх не прийняли з огляду на спротив референта.

Пос. Гринь Тершаковець підкреслив, що законопроект звернений виключно проти українців, бо на основі цього закону можна буде відібрати українським селянам землю від 1919. р., що й вони купили від колоністів. Тому цей закон вистворює трагічне положення для українського населення. В Галичині нема місця для колоністів. Населення голодує цілий рік. Українське населення, що живе від віків на цій землі, має право до землі, що й будуть парцелювати. Якщо цей закон увійде в життя вислече велику розпуку. Нужда на українських землях, що ввійшла вже у приповідку, дійсно жахлива. Ця нужда поганблюється далі і тому Українська Парламентарна Ре-

ЛІТЕРАТУРНИЙ КОНКУРС „ДІЛА“ Ч. 6.

МИХАЙЛО АЛЕКСАНДРОВИЧ.

КУКУРУДЗЯНКА.

Коли мене щастливо звільнили з тюрми в Камни Подільські в році 1921, змобілізували мене „товариш“. Закликавши до чека, переказали мені заняти посаду начальника одного господарського відділу.

Хоч як просився я, що після тифу не можу працювати і що на господарських справах не визнаю, то нічого не помогло. „А то пайдош собі — мовляв — не було контрреволюції“.

Так став я большевицьким урядовцем.

На мою управу були колишні поміщицькі чехи, сади, „аршаві ферми“, робітничі артілі.

Однак „товариш“ не довіряли мені, бо ввесь час сидів коло мене та їздив зі мною і контролював кожний мій наказ призначений комунист, щоб — мовляв — не було контрреволюції“.

По кількох місяцях праці виїхав я з оцим „товаришем“ на контролю „артілей“ у камінецькій округі.

В час тої контролі мій „товариш“ арештував цілком на право тих артілейників за саботаж, а був не крайній бідаки. Брав від жидів величезні бабки, повертаючи їх зловживаннями, при чому був усе паний як ніч. По кількатисячцім скитанні по тих артілях, виїхавши ми в околиці Юрчука, — знав мені ще а часів передаючих.

Вони, коли наближалися ми до містечка над Юрчуком, а до протилежної сторони була місцевість, де я мешкав, почав я хитлюватися, бо знав зрадитись перед „товаришем“ з другої боку тагнула мене рілні сторони. Перед очима переказав рілні картини з минулого — а дитячих літ і громадського життя. Зі зворушен-

ням я пригадав собі події з 1-го листопада 1918 року, відтак 3-го листопада того самого року, коли громадистів повіли на Ришчу в місті К. складало передібною присягу на вірність нашій державі.

Побачивши розбитий міст на Збручі, пригадав я собі, коли-то в останнє перейшов його, як також і те, коли „Стріляці рідку Збруч переходили“.

Ідучи попри Збруч, пізнаю знайомих з другого боку, а між іншими також і свою сестричку. Тоді я не вдержав уже і закликав її поіменню. Сестра не пізнала мене, а щойно почувши мій голос, затрівжилася і магомго в воду не апала. Відтак побігла до дому дати знати матері. Старушка-мати ще більше затрівжилася тою істотою, бо вже давно плакала за мною як нежитим, почала бігти в сторону Збруча, подаючи зі зворушенням мілька разів.

Важко стало на душі. Я бачив свою маму і сестру, а не міг з ними ні словечком розмовитись. Так близько був коло них, а так далеко! Боюсь наразити матір і родину на прикрощі, з другої сторони мій „товариш“ зажавав мені зблизнитись до ріки.

З великим жалем відійшов я, завдаючи ще більшого болю своїй рідні.

Вертаючись з контролі по артілях і фармах до Камниці, задержався я в Андриєвіч у знайомого. Тут прийшов до одної трансакції з господарем „товаришем“. Ця пригода вистрала важну роллю в моїм житті та врятувала мене майже від смерті. Оба вони умовились так, що „товариш“ нав доставити господареві в заміну за збіжки будівельний матеріал. В тім цім вибрався господар з нами до Камниці Подільської. А тому, що „товариш“ мешкав на „Довжку“, то ми оминув „Підзамче“, де як пізніше показалося стояли „товариші“ і „чекісти“. які мали мене арешту-

вати. „Товариш“ обманув господаря і не дав йому матеріалу, тому мусів ми їхати зі мною до Камниці до міста. Ми оминувши всі застави поставлені поза містом.

На „новім паяні“ помітив я рух вістових, населених стриженою крилою по хатах. Здававало мене, що знайомі побачивши мене, втакалі перелякани, причім деякі давали мені якісь таємничі знаки. Тоді осторожно їхав я вже до своєї „квартири“. Одне недалеко тої квартири почув я за собою голос „Товаришу начальник заждіть“.

— Це бігла урядничка з мого відділу, свідома громадянка.

— Як ви приїхали сюди? — стривожено спитала.

— Утікайте негайно — переказала. За вами розіслали телеграму, щоб вас зараз таки арештувати і розстріляти на місці.

Розпитавшись докладніше, що це за небезпека, і почувши, що мене підозрівають за звязок з отаманом Тютюнником, — який у часі моєї „контролі“ перейшов Збруч і підняв повстання в околиці Камниці, я зрозумів повагу ханчини.

Я завернув а дороги не доїжджаючи до своєї квартири, де як я довідався сівати і чекав на мене „чекіст“. Я зайхав до одної приятельки, яка вже раз визволила мене з большевицької тюрми і спасла від смерті. І шим разом поїхала вона, щоб я не попала в руки „товаришів“, а доїжджаючи, що мені загрожує, порозставляла знайомих по рілних дорогах перед Камнищем, щоб попередити мене про небезпеку. Тв я щасливим згогом обставин через заміну збіжжя оминув ті застави „товаришів“.

Свого „сватка“, який приїхав зі мною, замкнув я в кімнати, щоб не зрадив мене, а коні я задержав для утєчі.

(Дописувач буде)

презентація не буде могла взяти на себе відповідальності.

З черги пос. І. Заваликут заявив, що більшість соймових послів кермується щодо цього законопроекту політичними мотивами і в таких умовах нема ніякого змісту зголошувати поправки. Ніодин з українських послів не може голосувати за проєктом закону, що передбачує колонізацію. Однак якщо хочете виключити українське населення від парцеляції, майте відвагу перевести це окремих законом. Коли на Познанщині діяла відома німецька колонізаційна комісія (голос з лавок польських послів: Що за порівняння.) подяки вислали телеграми до цесаря Вільгельма. Коли симпатії були за покривдженним польським народом, тоді повстав відомий віз Джимали. Не саджайте нас на віз Джимали, бо така дефілада в обличчя комунізму не лежить ні в інтересі українців ні поляків. Країна пора скінчити з подібними експериментами. Мешкаємо суцільною 6-ти мільоною масою на сході Польщі, над кордонами. Цього не змінить ніякий закон і з цим фактом слід числитися.

(Голос з лави польських послів: Не страште нас ні не грозить.) Пос. Заваликут: Це не погроза, але страх перед наслідками, що їх можуть принести вони українському населенню і Польщі.

Пос. З. Пеленський поставив внесок, щоб відкинути цей закон. Однак тому, що сойм прийме такий цей законопроект, промовець сподіється,

Комунікат Ради „Топіж-у“.

У зв'язку з закидом літературного характеру, що появилася в „Українських Вістях“ за підписом п. Вол. Дзіся на книжку п. інж. Петра Франка „Від Стрипи до Дамаску“ — вініс п. інж. Петро Франко письмо до Т-ва з проханням розглянути цю справу.

Рада Т-ва на засіданні 23. II. 1937. вирішила:

Ні п. інж. Петро Франко, ні п. Вол. Дзісь

що сенат спокійно розгляне цю справу і тоді закон ще раз вернеться до сойму. Мін. Понятовський полемізував з українськими послами та висловлював, що метою цього законопроекту обмежити теперішнього власника землі, щоб її не продавав у майбутньому. Уряд годиться на поправки українських послів, що теперішнього власника не можна усунути з його землі, щоб повернути власність того парцелянта, що продав свій наділ з парцеляції перед кількома роками.

В голосуванні сойм прийняв законопроект у другому читанні з двома поправками пос. Кшечуновича.

Вкінці сойм прийняв ще кілька законопроектів. Останній законопроект про збірні договори праці стягнули за згодою президента комісії.

Слід теж згадати, що бюджетова комісія сойму прийняла в п'ятницю поправку сенату до новелі до розпорядку президента про господарку в державних лісах.

ХОЧЕТЕ ДОБРЕ ПРОДАТИ СВОЮ РЕАЛЬНОСТЬ АБО ЇЇ ЗАМІНЯТИ?

дайте оголошення до
нашого щоденника.

15-ліття Українського Пласту на Підкарпатській Русі.

В дні 20. і 21. ц. м. святковано в Ужгороді 15-ліття Українського Пласту.

Першого дня вже в 17. год. сая Т-ва „Просвіта“ наповнилася молодію і старшим громадянством. Явився теж голова „Просвіти“ д-р Ю. Брацайко, Пластова Команда, професори і навіть кількох молодих жандармів, що вийшли вже з рядів тутешнього населення. В програму цього вечора вставлено прощання одного з найпопулярніших громадян, а саме учителя народних танців інж. Кістя, який вже другого дня відіхав до Америки. Інж. Кість загальнознаний не лише серед молоді, але й серед усього як українського, так і чеського громадянства, своїми мистецькими виступами з народними танцями на всяких народних і державних святах, також поза межами Підкарпатської Русі. На широкій прощальній промові письменника Гренджі-Донського і після відспіван-

ня „Многая літа“ подякував інж. Кість зворушливими словами, після чого введено кілька точок народних танців, а відтак товариська забава протягнулася до півночі.

Другого дня відбулася святочна академія з рефератом проф. д-ра В. Бирчака. До заложення Пласту причинився багато покійний проф. О. Вахнянин та письменник Черкашенко, що зложив пластовий гимн та написав деякі пєси для вжитку пластуни. Пластовий хор під орудою знаної проф. Шуровської-Росіневичевої і хор учительської семінарії під орудою інж. Петрівського нагородили приявні заслуженими оплесками. По музичних точках і дуже темпераментній деклямації та по мистецьки введених танцях закінчилось свято врученням пам'ятних адрес за заслуги п-ні Росіневичевої і п. Біличенкові. Яр. Олексенко.

В обороні рідної землі.

ДРОГОВИЧЧИНА.

В листопаді м. р. відбулося протестаційне віче в земельній справі в Підбужжі та в Дрогобичі.

Віче в Медичинах.

24. січня ц. р. відбулося в Медичинах протестаційне віче в земельній справі при участі коло сотні людей. Вічем проводили д-р Іван Мартинюк, місцевий адвокат і господар Мих. Куліш, а реферував д-р Степан Витвицький. Віче ухвалило відповідні протестаційні резолюції, які рішено вислати до Президії Ради Міністрів та до Воевідства.

Віче в Ріпчицях.

24. січня ц. р. відбулося в Ріпчицях протикольонізаційне віче при участі громад: Ріпчиць, Опарів і Довге. Присутніх коло 300 осіб. Проводив вічем о. Малецький, парох з Ріпчиць та господар Іван Оседчук. Реферував земельну справу б. посол Антін Максимович з Дрогобича. Віче ухвалило відомі протикольонізаційні резолюції, які вислано до Президії Ради Міністрів і до Воевідства. Відспіванням національного гимну покінчено наради.

Віче в земельній справі у Комарні.

25. січня ц. р. відбулося в Комарні протикольонізаційне віче, в якому взяло участь поперх 300 громадян з усіх громад Комарянищини. Вічем проводив о. Степан Качмар і Михайло Федик, солтис з Клічка. Земельну справу реферував на вічу пос. д-р Степан Витвицький. Ухвалено протестаційні резолюції, які рішено вислати до Президії Ради Міністрів і до Воевідства. Національним гимном покінчено наради.

Віче в земельній справі в Гаях Нижніх.

31. січня ц. р. відбулося в Гаях Нижніх дрогобичського повіту протикольонізаційне віче при участі 200 громадян. Вічем проводив місцевий господар Андрій Пиль, а секретарював Василь Бойко. Реферт про земельну реформу та проєктовану колонізацію виголосив пос. д-р Степан Витвицький. Наради тривали 4 години. Віче ухвалило протикольонізаційні резолюції, які рішено вислати до Президії Ради Міністрів та до Воевідства. Відспіванням національного гимну покінчено наради.

Новий народний комісар.

Центральний виконавчий комітет ССРСР заіменував народним комісаром важкого промислу Межлаука, що досі був заступником голови ради народних комісарів і головою госплану. Головою госплану іменували Смірнова, дотеперішнього заступника Межлаука, як голови госплану.

Не рішено ще, хто має увійти по Орджонікідзе до політбюро.

Успіхи „Просвіти“ — це успіхи на всіх ділянках народнього життя. Занепад освітніх змагань потягає за собою занепад усього нашого дорібку. Тож спішим із жертвами на „Дар Просвіти“!

Д-Р КОСТЬ ЛЕВИЦЬКИЙ

14

Українські політики

1907—1914. р. р.

ВОЛОДИМИР СІНГАЛЕВИЧ.

Бувший суддя, що при других виборах із загального голосування в 1911. р. вийшов послом до Палати Послів Державної Ради у Відні.

Тоді наступала на Галичину дуже завзято російська національно-релігійна і політична пропаганда. Мета тої пропаганди була вже ясна: провокаційним насаджуванням російських агенд творити назверх оману, що нібито йдуть переслідування „російської нації“ і таким робом давати притоку до експансії Росії по Карпати. Це була назва хмар до війни між Росією й Австрією.

Зокрема посол Стахович з російської Думи обіцяв з о. Маринилом Раставецьким села Ксруж і Хишевичі; о. Сандович відправляв православні богослуження у Грабі коло Ясла, а о. Гудима закладав „молитвенний дом“ у Залучі коло Сятина.

Отсі події прослідив посол Володимир Сінгалевиц і 7. грудня 1911. р. вініс інтерпеляцію в Палаті Послів, щоб звернути увагу центрального уряду у Відні на те, що діється в краю, щоб опісля не було посуджувань українського народу,

що він закажений московським боляком. Наслідком цього галицький намісник Бобжинський скинув маску давнього краевого уряду в Галичині, що підсичував русофілів, та став запечатувати молитвенні домів російської пропаганди...

З початком 1912. р. робило Коло Польське у Відні заходи, щоб Палата Послів чим скоріш полагодила проєктовані про будову водних доріг (каналів). Тоді всепольські шовіністи промишловці відразу піднесли плян, щоб польські робітники займали цілу сітку будови каналів і пішли назавою із заходу на схід. Наша Парляментарна Репрезентація побачила, що з будови каналів хочуть поляки зробити політичну акцію проти українців і з цієї причини вона постановила вести обструкцію проти водних доріг. У цій обструкційній дебаті промовляв посол Сінгалевиц і поставив був формальний внесок, щоб справу водних доріг усунути з порядку нарад. У міжчасі наша парляментарна президія переговорювала з президентом міністрів графом Штірком, щоб перепинити намічену будову каналів.

Відтак підніс був посол Сінгалевиц у Палаті Послів у Відні, що польські військові організації, як „Бартошові дружини“ і стрілецькі формації мають підтримку державних чинників, а українські стрілецькі товариства стрічають перепони, яких не бувало...

Володимир Сінгалевиц вийшов послом з нових виборів до Галицького Сойму в 1913. р. і в

цьому Соймі в дні 14. лютого 1914. р., по довгих переговорах і заходах переведено компромісом реформу краевого статуту і виборчої ординації до Галицького Сойму. Новий Сойм мав складатися з 228 членів, у чому був уже вчислений ректор українського університету. Разом українських членів Сойму визначено 62. Отсе була угода на галицькій території із забезпеченням наших виборчих округ, з національним катастрою, як також із застереженням вибором українських членів Краевого Виділу, соймових комісій і краєвих установ — нашою соймовою репрезентацією.

З приводу прийняття цієї соймової виборчої реформи несподівано видали наші соймові послы Сінгалевиц, Ваньо, Старух і Кохановський „протест руської опозиції“. В цьому протесті-летючій сказали вони, що клябова солідарність не дозволила їм поборювати в соймовій палаті дотичний законопроект, прийнятий ухвалою більшости Українського Клябу, і тому їм лишилась дорога протесту на вічні часи проти обмежень прав нашої нації на нашій споконвічній землі. Протест цей закінчили вони висказом, що наш нарід не спічне в боротьбі, поки не вибере собі тут національно-територіальної автономії.

Це причинок до зображення політичних думок наших українських політиків у живому періоді наших визвольних змагань: правого крила тимчасових компромісів, щоб їти вище, і лівого крила принципової опозиції. (Далі буде.)

ЕКОНОМІЧНИЙ ОГЛЯД.

В горячковому темпі зброєнь.

З небуваною досі пильністю готуються всі держави до майбутнього удару. Створена мобілізаційними промислами конюнктура виходить не тільки запаси сировини і півфабрикатів (напр. метали стають усе більше рідкістю цінніми на міжнародному ринку), але навіть фактично на міжнародному ринку. На ринку праці виділяється такий парадокс, що при безробітті ніде, багато галузей промислу починає відчувати брак людей. Очевидно, але тут про капіталістичні сили. Навіть у такій Чехословаччині фабрики заздалегідь ангажують учнів промислових шкіл з тим, що негайно по скінченні навчання будуть прийняті в них працювати.

На днях уся преса помістила інформації за поточним числом органу англійських банків "Банк" про несамолюбні розміри зброєння Німеччини. Коли можна вірити дослідникам розросту воєнного німецького механізму, то видатки на зброєння Німеччини представляються у мільярдах марок ось так: рік 1933/4 — 3, р. 1934/5 — 5,5, р. 1935/6 — 10, р. 1936/7 — 12,6. За 4 роки дає це в сумі просто неймовірну суму 31,1 мільярда марок. На такі видатки дозволяє Німеччині подвійна винахідливість у царині фінансів, яку світ слушно подивляється. Це кредитова інфляція. Орудують нею німці так зручно, що господарство назагал не проявляє відчуження стосовно такої інфляції.

Очевидно, що конюнктура, яка заіснувала тепер у світі, величезний зріст продукції та оборотів, не є продуктом німецьких зброєнь. Зброєння всі держави, особливо завзято роблять це Великобританія. Велика Британія, яка після війни досить совісно здемобілізувалась, поїть від неї під знаком горячкового зброєння. Чемберлен домагається повноважень на стягнення кредиту в сумі 400 мільйонів фунтів стерлінгів (собою около 10,5 мільярда золотих) на озброєння армії і флоту. Треба зазначити,

що досі Англія покривала свої військові потреби бюджетними засобами. Недаром домагання Чемберлена сколихнуло громадянською думкою не тільки Англію, але і всього світу. Розбудова воєнних сил такими великими засобами вказує на те, що Англія передбачує можливість змінити свої сили з ворогами в обороні престижу і цілості імперії. Як відомо — капітуляція в абісінській справі була для Б. Британії приниження. Ця капітуляція виявила, що Англія не вірила загарто в силу своїх середньо-морських баз. Щоправда — вона їх уже зміцнила (Мальта, Єгипет), але тимчасом з Риму зарисувалась політична вісь, що проходить через Берлін і кінчиться у Токіо. Це ще більше насторожило Лондон і прискорило темпоз зброєнь, що його дехто вважає швидшим від темпа Німеччини.

Не відстає у зброєннях теж Японія. Як подає більшовицький публіцист М. Максимов — воєнні видатки Японії постійно ростуть. І так у 1933 р. були вони 820 міль. ен, у 1935 р. — 1.022 міль., у 1936 р. — 1.059 міль., а на рік 1937. преліміновані в висоті 1.500 мільонів. Слабкою сторінкою японського зброєння є брак воєнних сировин: руди, бавовни, нафти, металів, тощо. Все те вона мусить купувати закордоном. Як заявляє Максимов — модернізацію воєнного промислу (особливо хемічного, машинобудовного, автомобільного, літакового і металургій) переводять японці з великим успіхом і поспіхом, при чому користуються численними патентами, які їм відступили німці.

Питання, що його ставлять англійські економісти: що буде, коли заломиться зброєнне конюнктура? — стає в уся височині. Та поки що димляться всі фабричні комини, невпинно працюють машини, меншає цифра безробітних, а високоцінними сировинами стають відпадки на міських смітниках... Н—вич

Стаханівщина і тейлоризм.

(ВУНІ) У цій викладі, що відбувся 22. січня з. р. в "Українському Науковому Інституті" в Бердів, подав доцент інж. Р. Димінський розбір економічної суті стаханівського руху, опираючись на багатий радянський матеріал та на теорію раціоналізації. Мета досягти вищої продуктивності завдяки удосконаленню самої виконавчої праці, спільна стаханівщині та початкам американської раціоналізації в подробицях є теж чимало схожостей. Але не володіючи кращими сторінками Тейлорівської системи, радянські способи визначаються саме тими її хибами, на які все завзято аларма соціалістична критика. Отже: интенсифікація, ставка на найсильніших, організація пересічних робітників, під-

вищення технічних норм і зниження акордових ставок, роздільність між робітництвом, тощо. Не кермований інженерами та економістами стаханівський рух є стихійним явищем не як вибух охоти до праці внаслідок поліпшених умов життя, як це твердять більшовицькі верхи, тільки як єдина можливість вибитись з нужди за ціну більшої працездатності — можливість дати з хвилиною, коли непродуктивність і втрата радянської промисловості приневолила уряд зовсім не-соціалістичний принцип рівної платні та колективних її форм заступити індивідуальними акордами, залежними від працездатності одиначи.

УКРАЇНСЬКА ХРОНІКА.

ГОСПОДАРСЬКІ ВІДНОСИНИ НА ГУДУЛЬЩИНІ.

На тижні загальною поміткою у Львівській Ділянці Нароста-м Д. Чувайма довгий допис в "Ворістках" про примітивну господарку гуцулів, алеку опирається на господарські можливості, при тому окремі аспекти загальнішими, відомими кожному, хто посидів кілька днів у Жабі чи його околицях. З великою інформацією слід згадати те, що автор пише про гуцульського коза, якого зазвичай впадає до уваги своєрідність і який називає закордонним цимієм (Англія і Греція). Платить за гуцульського коза тепер 600—900 зол. Згаданий мангиз, земний газ, який здається (можливо) існування нафти, перекладає автор до годівлі овець, до небажливості гуцулів про отак положення і розширюється над діяльністю Т.м. Пратівля Гуцульщини, яке дає почин до оснування агропромислової сім. господарської школи в Жабі. Коли вилітосерво вивискували гуцулів — пише с. Чувайма. Тепер державні партії дають заробіток Ділі дарила доходу — це машини, гриби, лікувальні засоби, шкорт сира і бринзи. Положення на Гуцульщині краще. Діють уже польські кооперативи, гуцули заважають селити жабі, доміжкуючись, що він їм потрібен.

ПОЛЬСЬКА ХРОНІКА.

ПІТАННЯ ГОСПОДАРСЬКИХ НАПРЯМНИХ У ПРОГРАМІ ПОЛК. КОЦА.

У проголошеній декларації полк. Коца є багато ідей, у яких виражені ідеї господарської політики Польщі. Ми маємо сказати, що ці ідеї були видані окремими, бо декларация митить властивих у пра-

ктичній інтерпретації формулу про обмеження ролі приватної ініціативи і прив. капіталу там, де змагається порушення рівноваги суспільних інтересів або зубожіння національного майна. Не зміни теж, як у практиці представляється "спільний стіл", до якого мають увійти представники і працівники. Це зазначення основ "корпоративної економіки" може мати теж ширші або вузькі межі. Загальний засадничий пункт у господарській частині декларації полк. Коца, а також зазначення волон про обмеження поділу ґрунтів, можна собі ясно представити. Ця справа була раніше широко дискутована в польській пресі і в суті скріплює однією талією дальшого загрозливого розроблення ґрунтів.

СВІТОВА ХРОНІКА

ПОЛІТИКА, ВІЙНА І ГОСПОДАРСТВО.

У Німецькому Світово-господарському Товаристві виступили на днях реферат шеф штабу для оборонного господарства Томас. Темою реферату було: ведення війни і господарство в Історії. Томас заперечив нібито щоби останні роки принесли тісний зв'язок між веденням війни і господарством. Також помічником є думка, нібито повинні "тотальній війни" повинні пошвидко вийти з Історії вказує на те, що у всіх часах ведення війни було зв'язане з економікою. Це саме я вимагало, щоб провід війни і провід господарства гармонізували з собою.

Тепер стратегія є різноманітна з організацією і підготовкою війни до воєнних подій. У зв'язку з тим референт навішав завадань оборонності і завдання господарства. Синтеза цих завдань міститься у часі миру в "оборонному господарстві", а в часі війни в "воєнному господарстві".

Томас обговорив питання про харчування, сировину, праці, господарської ініціативи, тощо, і висловив підкреслюючи позитивний характер модерних господарських воєн.

При цій нагоді згадаємо теж промову італійського міністра фінансів Таоні ді Ревеллі, виступившу перед тижнем на зборі Союзу італ. апл. товариств. З особливим натиском вказав він, що господарство мусить бути зовсім достосоване до вимог і потреб політики.

РЕКОРДОВІ ЦИФРИ В ПРОДУКЦІЇ ЗОЛОТА. — ВЕЛИНІ ОСЯГНІ СРСР.

Після того, коли Трансвааль подав свої продукційні цифри за рік 1936 оголосив м'роафкан Юніон Корпорейшн Лмітед у Лондоні перші підсумки світової продукції золота з минулого року. Вони ось-так: вся світова продукція в 1936 р. вийшла приблизно 35 мільонів унцій, собою на 4.016.000 більше ніж в р. 1935, у якому вперше переступлено 30 мільонів. Особливо цінний зріст продукції золота вийшов СРСР: в 1934 р. — 4,26 міль. унцій, в 1935 — 5,65, а в 1936 — 7,35. До року 1932-го не мали Союзи вийти 2 міль. унцій у продукції цього золота. Від р. 1934 записав СРСР друге місце на світі. Тепер мріють більшовики та тільки зачепили цілого золотого господарства СРСР — Сербовскав (колишня "Людоділяна" у радянському нафтовому промислі) про те, щоб досягнути 10 міль. унцій річно і отримати попередню всіх продукцію. Отож починається перегони з індійською Африкою.

З нашої кооперації.

УКРАЇНСЬКА КООПЕРАТИВНА ФІЛЬМА.

Кінофаїма стала вже не тільки розривкою, але і музично змислом більше науки та пропаганди. Світова кооперація також щораз більше послуговується кіновою фільмом для пропаганди своїх ідей. Так напр. по селі Чехословаччини відбулося в 1936 р. 285 кіноних акцій кооперативних пропагандистів фільм. Ці фільми оглянуло 46.000 людей. У фільмах було 1588 кооперативних сценарів, музичних та інших, на 760.000 метрів фільмової ленти. Мовчи на увазі кооперативну пропаганду. Р.С. У.К. при співучасті усіх централі закладає також накрутки української кооперативної фільму, в якій будуть зображені праця і успіхи української кооперації. Сценар фільму вже виготовлений. Праці біля накрутки фільму закінчуються з весною д. р., так що в 1938 р. фільм повинен бути готовий. Фільм обчислений на їх 1000 м., собою на приблизно п'ятсот годинх наскіт. дивлячись.

УКРАЇНСЬКА КООПЕРАЦІЯ НА ЗИМОВУ ДОПОМОГУ БЕЗРОБІТНИМ.

Восходи: львівський, станіславський і тернопільський асоціації поділи української кооперації на рух РСУК за дати складені на допомогу безробітним. Загальна сума пожертв зібраних в "Центробанку" до кінця грудня м. р. яку передали "Комітетом Зимою Допомоги Безробітним", цим трохи зменшило влившись 2.900 зол. (львівське зовс. — 2.000 зол., тернопільське — 1.500 зол., станіславське — 500 зол.).

КООПЕРАТИВНІ ПРАЦІВНИКИ ОБЗЕПЕЧУЮТЬСЯ НА ЖИТТЯ В "КАРПАТІ".

Рези. Союз Українських Кооперативів веде від року акцію, щоби працівники кооператив забезпечувалися на життя у нашім обмеженому Т.м. "Карпати". Маючи це на увазі РСУК зробив відповідну умову в дні Товариством і отримав догоди умовини забезпечення премій. У випаді цієї акції до 31. грудня м. р. викували кооперативні працівники 12 подіє на загальну суму обмеженого капіталу 153.150 зол. На 13.000 працівників, занятих у кооперації це небагато, але зостає до брав початок.

Найбільше забезпечення припадає на рогацькому округу (64), а потім на стрийському (23). Пова цим у торговельній окрузі збірає 7 забезпечення; у золотівській 4; а перемиській 5; у талуській, бузівській і тернопільській по 4; а сокальській, підгайській, смалківській, боршівській та львівській по 2; а тереховській і турчанківській по 1 забезпечення. З "Центробанку" вийшло 3 забезпечення, а від "Масловою" 17.

ЯК РОЗВИВАЄТЬСЯ ГАЛАНТЕРІЙНА КООПЕРАТИВА "БАЗАР" У ЛЬВОВІ.

Про нашу однією галантерейну кооперативу "Базар" у Львові, яка має свою крамницю при вул. Руській, писали ми вже кілька разів. З останніх її успіхів доводиться згадати, що число її членів зросло вже з кінцем 1936 р. до 323. В тім було 254 службовців львівських українських установах, 8 правних осіб, а решта відкритих ставів, ремісників і т. п. Яв бачимо "Базар" є пошито організацією службовцівського середовища. Видно їм і вийшла в тижні до організування. Кооператива "Базар" закінчила свій перший бізнес на 31. XII. 1936 р. з надлишком 1.427 зол. Оборотної фонди а з тим і вибір у крамниці кооператива щораз то збільшуватиметься. Товари можуть вже задовольнити і найважливішу клієнтату.

РУХ ЧЛЕНІВ В РС.У.К.

Дирекція РС.У.К. приняла на своїм засіданні 22. I. п. м. 8 кооператива у членів РС.У.К. а на засіданні 15. I. п. р. вказала охоту на зареєстрування у суді з нових кооперативів.

В. Л.

Португальські часописи розпитуються про шестимісячне панування еспанських більшовиків в Альмунекдо. Ціле місто переживало жахливий терор. Відділом міліціїстів керувала 19-літня дівчина Кармен Сена. На її приказ міліціянти вбивали на право й на ліво, вишукуючи найрізноморядніші причини до терору. В однім домі по-вбивали еспанські чекісти цілу родину, бо знайшли в неї 5 мішків сочевиці. Кармен Сена веліла відтяти ніс і вуха вбитим, а відтак повісити його. Власноручно розпорол шлунок 14-літній дівчині і випустила внутрішності тільки тому, що та дівчина була сестринницею священика. На очах товти людей і матері розбили голову 8-місячний дитини.

Еміграційні справи.

ВІЗДІВ РОДИН ДО КАНАДИ В 1937 Р. ВНЕ НЕ БУДЕ.

З огляду на те, що контингент емігрантів, які могли виїхати в 1937 р. з Канади до Канади вже вичерпаний, дальші еміграційні виїзди припинено. Родина, яка не могла цього року виїхати, зможе це зробити тільки в 1938 р. після своєчасного оголошення до реєстрації.

НЕ ВІРТЕ В СВОБІДНУ ЕМІГРАЦІЮ ДО ФРАНЦІЇ.

Бачимо з огляду на те, що емігранти, які могли виїхати до Франції, не мають змоги виїхати, а тому не варто вважати, що еміграція до Франції є легкою справою. На думку емігрантів, які виїхали до Франції, це не так. Вони стверджують, що в Франції немає роботи, а тому не варто вважати, що еміграція до Франції є легкою справою.

Ще раз нагадуємо, що еміграція до Франції є легкою справою. На думку емігрантів, які виїхали до Франції, це не так. Вони стверджують, що в Франції немає роботи, а тому не варто вважати, що еміграція до Франції є легкою справою.

ПІД УВАГУ ТИМ, ЩО ДІСТАЛИ ДОЗВІЛ НА ВІЗДІВ ДО КАНАДИ.

Кандидат емігрантів, що дістали в рік дозвіл на виїзд до Канади, повинні безумовно з'явитися в Українсько-американський комітет еміграції в Україні. Ціна за виїзд до Канади становить 150 дол. Замовляти в Україні дозвіл на виїзд до Канади можна тільки в Україні.

Важливо для емігрантів до з'ясування держав АМЕРИКИ.

Американський комітет еміграції в Україні звернувся до емігрантів, які виїхали до Канади, з проханням з'явитися в Українсько-американський комітет еміграції в Україні.

Важливо для емігрантів до з'ясування держав АМЕРИКИ.

Американський комітет еміграції в Україні звернувся до емігрантів, які виїхали до Канади, з проханням з'явитися в Українсько-американський комітет еміграції в Україні.

Важливо для емігрантів до з'ясування держав АМЕРИКИ.

Американський комітет еміграції в Україні звернувся до емігрантів, які виїхали до Канади, з проханням з'явитися в Українсько-американський комітет еміграції в Україні.

Важливо для емігрантів до з'ясування держав АМЕРИКИ.

Американський комітет еміграції в Україні звернувся до емігрантів, які виїхали до Канади, з проханням з'явитися в Українсько-американський комітет еміграції в Україні.

Важливо для емігрантів до з'ясування держав АМЕРИКИ.

Американський комітет еміграції в Україні звернувся до емігрантів, які виїхали до Канади, з проханням з'явитися в Українсько-американський комітет еміграції в Україні.

Важливо для емігрантів до з'ясування держав АМЕРИКИ.

Американський комітет еміграції в Україні звернувся до емігрантів, які виїхали до Канади, з проханням з'явитися в Українсько-американський комітет еміграції в Україні.

Важливо для емігрантів до з'ясування держав АМЕРИКИ.

Американський комітет еміграції в Україні звернувся до емігрантів, які виїхали до Канади, з проханням з'явитися в Українсько-американський комітет еміграції в Україні.

Важливо для емігрантів до з'ясування держав АМЕРИКИ.

Американський комітет еміграції в Україні звернувся до емігрантів, які виїхали до Канади, з проханням з'явитися в Українсько-американський комітет еміграції в Україні.

Важливо для емігрантів до з'ясування держав АМЕРИКИ.

Американський комітет еміграції в Україні звернувся до емігрантів, які виїхали до Канади, з проханням з'явитися в Українсько-американський комітет еміграції в Україні.

Важливо для емігрантів до з'ясування держав АМЕРИКИ.

Американський комітет еміграції в Україні звернувся до емігрантів, які виїхали до Канади, з проханням з'явитися в Українсько-американський комітет еміграції в Україні.

Важливо для емігрантів до з'ясування держав АМЕРИКИ.

Американський комітет еміграції в Україні звернувся до емігрантів, які виїхали до Канади, з проханням з'явитися в Українсько-американський комітет еміграції в Україні.

Важливо для емігрантів до з'ясування держав АМЕРИКИ.

Американський комітет еміграції в Україні звернувся до емігрантів, які виїхали до Канади, з проханням з'явитися в Українсько-американський комітет еміграції в Україні.

Важливо для емігрантів до з'ясування держав АМЕРИКИ.

Американський комітет еміграції в Україні звернувся до емігрантів, які виїхали до Канади, з проханням з'явитися в Українсько-американський комітет еміграції в Україні.

Важливо для емігрантів до з'ясування держав АМЕРИКИ.

Американський комітет еміграції в Україні звернувся до емігрантів, які виїхали до Канади, з проханням з'явитися в Українсько-американський комітет еміграції в Україні.

Важливо для емігрантів до з'ясування держав АМЕРИКИ.

Американський комітет еміграції в Україні звернувся до емігрантів, які виїхали до Канади, з проханням з'явитися в Українсько-американський комітет еміграції в Україні.

Важливо для емігрантів до з'ясування держав АМЕРИКИ.

Американський комітет еміграції в Україні звернувся до емігрантів, які виїхали до Канади, з проханням з'явитися в Українсько-американський комітет еміграції в Україні.

Протиукраїнські збори в Борщеві.

З ініціативи польського повітового комітету порозуміння відбулись у Борщеві спеціальні збори 13 польських організацій під проводом майора Войтовича. Збори радили над обороною „народових“ інтересів у парцеляційній акції. Тому, що в борщевському повіті парцеляція матиме доволі велике наслідження, повстане загроза, що „багато просторів польської землі перейде в чужі руки“. В оживленій дискусії представники польських організацій дали вислів своїм побоюванням за майбутнє польського „стану поселянства“ на кордонах держави і одногласно признали, що рішуче треба повести спільну акцію, щоб забезпечити польські національні інтереси у зв'язку з парцеляцією.

По рефераті віцепрезеса Т.Ш.Л. Вільського (як бачимо діяльність польських культурно-освітніх діячів необмежена і не потребує вказівки статутами) ухвалено резолюцію, яка висказувала солідарність з аналогічною резолюцією 74 польських львівських організацій. Резолюція стверджувала, що влада повинна незвичайно дбайливо піклуватися борщівським повітом, що лежить на межі двох держав і що цільний запас землі, який залишився на парцеляції повинен перейти у польські руки. Безземельні поляки повинні дістати дешевий кредит середньоречинський на закуп землі, а земельні власники під загрозою напівтитування не повинні віддати ані пяди землі в чужі (обчє) руки.

Величавий похорон змагуна „України“ Т. Проця.

В п'ятницю 26. ц. м. вполюдне відбувся похорон популярного змагуна гаківкового дружини „України“ Тадея Проча, який — як відомо, — вступив у середу 24. ц. м. під час тренінгу на ставі „Францівка“ при вул. Листопада у Львові. Т. Проць був одним з найкращих змагунів і своєю тов. владчею та іншими гарними прикметами зєднав собі любов і пошану всіх змагунів та прихильників гаківкового спорту.

Тому то на похорон Покійного прийшли маси народу і майже всі змагуни „України“ (понад 50 осіб), що чвірками та з вінком з квітами „України“ відвели його на Янівський цвинтар. Похорон вели о. Бучацький та о. Ждан. Співав хор ради. Купчихиного. Над могилою попрощав Покійного востаннє від С. Т-ва „Україна“ дир. Е. Чучман.

— Протижидівські експеси. На механічному виділі львівської політехніки гурт ендецьких студентів пробував викинути студентів жидів із занятих місць у викладачів саль. Дійшло до бійки, а часі якої ранено студента Бронислава Грабеля.

— Новий костел мають будувати в Дашаві пов. Стрий. Місцева фірма Газоліна рішала до-старчити будівельному комітетові 500 тисяч штук цегол. Населення Дашави а половині латини, але говорять між собою по українськи.

— Страйк гарбарських робітників у Болехові пов. Долина скінчився. Робітники дістали підвищу платні від 7.5 до 17 при.

— За ОУН. Перед судом присяглих у Стрию відбулася розправа проти Миколи Росоланки з Гриного стрийського повіту за належання до ОУН та вербування до цієї організації. Росоланку засудили на 2 роки в'язниці та позбавлення прав на 8 літ.

— Поділля в очах польського шовініста. Появилася книжка Т. Кунцека п. з. „Пшеводнік по-восудстве тарнопольським“ з малюнками та ілюстраціями. Автор описує цю українську територію в крайнє шовіністичний спосіб, натягаючи факти і фальшуючи дійсність.

— Ошукував безробітних. Львівська поліція арештувала Владислава Станкевича, власника бюро праці і мешканця агенції при вул. Костюшка 22, який виманював від різних осіб, що глядали праці 1.500 зол. Таких бюр у Львові багато.

— Не вдалася штука. Львівська поліція веде дохолодження у справі фальшивого грабункового нападу, що склався перед кількома днями. Два інкасенти міської електрики Михайло Дутка і Владислав Рапак рішили ограбити електрику й втіли неабияку штуку. При площі Домініканській увійшли до одного дому і тут Рапак у змові з Дуткою поклали його легко по голові, забрав від нього урядову торбу з 900 зол. і вийшов до міста. Тимчасом Дутка вибів з камениці і почав кричати на поміч. Прохожі спровадили рятунок поготівля, яке відставило його до шпиталю. Одне поліції видалося його оповідання про грабунки відразу підозріле і вона вислідила, що цільний грабунковий напад був сфінгований. Стверджено теж, що Влад. Рапак замінив торбу з грішми на вул. Жовківську і тут сховав у крамниці з печивом „Зярко“. Всі гріші знайшлися, а обох інкасентів арештовано. Показалося, що вони спроне-вірили були кількості зол. на шкоду електриці і тепер хотіли вкраденими грішми покрити давню втрату.

— Крав американські листи. В почтовім уряді на головному відділі у Львові пропадали від якогось часу американські листи. Поліція ствердила, що крадіжкою допускався почтовий експедієнт Юліан Гавел, при якому під час ревізії знайшли два американські листи. Гавла арештували.

— До Картуської Берези нислала адміністраційна влада Авраама Штрєнфайна з Холму і Писифа Васильчука з Ісова холмського повіту.

— Державну музичну нагороду в сумі 5.000 зол. призначено 25. ц. м. проф. Вол. Войтовичеві за заслуги в діяльності музичної культури в Польщі. Лавреат має 38 літ, є родом з Дунаєвця на со-вітському Поділлі, учився в Кам'янці і дався опі-сля пізнати не тільки як педагог, але й компози-тор, піаніст і музичний діяч.

— Нові поклади залізи ої руди на Волині. В каміньох біля села Півча дубенського повіту відкрили поклади залізної руди. Фаховці устій-юють тепер процентову скількість руди в землі га можливості експлуатації.

— Грабунки перед виїздом до Америки? Олена Седлярчук у Снятині мала перед кількома днями виїхати до Зл. Держав. Перед самим виїздом на-пали на її мешкання вночі грабіжники. Один гра-біжник заткав їй рот, вложивши їй руку аж у горло а його спільники перешукали мешканця і знайшли укриті у спідниці 1.500 зол. і 142 дол., які забрали.

— Волинська хроніка. Центральна варшавського союзу купців організує по всіх волинських містах свої відділи, насилаючи туди польських купців. — В селі Птичі дубенського повіту перевернувся а-віс військовий вантажний самохід із Бродів. Міс-цевий солтис склав 30 людей на поміч. Один із селян, 30-літній Олександр Шеремета дістався під-час добування під самохід, який здався його на-смерть. — На полях між Свинюхами і Гніздиним крем'янецького повіту знайшли тіло селянина Нестора Федина, що в часі останньої снігові, іду-чи до Колодні, замерз у снігах. — У громад-ським лісі біля Тумина горохівського повіту ли-нув 65-літній Гриць Іванчук, привалений стятим деревом.

— Самогубство дефранданта. На залізній ста-ції в Білій Підляській кинувся під потяг 30-літній Казимир Хоронжи, приватний урядовець з Па-бля-ниць. Колеса перетяли його на дві половини. По-казалося, що причиною самогубства було спроне-вірення. Він дістав від касієра фірми 1.210 зол., щоби заміс на пошту, але гріші присвоїв собі.

— Домашній промисел. Білгородський ситкарі, переважно українці, що виробляють сита з во-ло-синня а також щітки, возять, як повідомляє поль-ська преса свої виробні фірми до Варшави. Тут продають їх у торговельній галі.

— Коли чоловік за молодий... У Варшаві ро-ві-гралася кривава трагедія в родині 26-літнього студента аншої торговельної школи, Леслава Ко-зловського, що вистрілом з револьвера рішав по-кінчити зі своїм життям. Він оженився тому кіль-ка літ з жінкою 10 літ від нього старшою, але їх-не пожиття не було щасливим. Серед безупинних суперечок вони себе покидали то назад верта-лись. Недавно вона знову покинула його і виїхала до Закопаного. Не можуть жити без жінки, за-якою пропадав, Козловський рішав відібрати со-бі життя. Він пішов до жіночої сестри, лишив для жінки 100 зол. і в брамі дому стрілив собі у голову. Його в безнадійному стані відставили до шпиталю.

— Пожежа в бюрку. В Познані арештували 20-літнього урядовця шкільної кураторії, Володи-мира Козакевича під західом спроне-вірення. В його бюрку поствалала нагло пожежа. Згасивши вогонь, Козакевич зголосився до свого начальника і заявив йому, що хтось підложив йому вогонь у шухляді, наслідком чого згоріли цінні папери, що були під його опікою. Доходження устійнило, що Козакевич сам підпалив цінні папери, спроне-віривши кілька облігацій інвестиційної позички і купонів національної позички загальної вартості 3.000 зол.

— Куди переселять 6.000 безробітних? Завер-се недалеко Ченстохови має 60 пол. населення,

НОВИНКИ.

— Перед Вечерніми „Червоної Калини“. Го-ст, що прийшли на Вечерні „Червоної Кали-ни“, дістануть найдобриші обіди і вечері, а пі-сля Вечерніх традиційну чорну і білу каву в ре-сторані „ОКО“ — Костюшка 3, поруч „Народ-ної Гостиниці“.

— Висхід д-ра В. Залозецького на тему: „Ка-толицька і консервативна ідея“ відбудеться в рамках Академічних Вечорів у Львові в неділю 28. ц. м. а год. 18, в саль „Української Бесіди“ (Рутівського 22.). Заповідження: „Метою“ ви-схід о. д-ра Маркевича Ч. С. В. Е. відбудеться в вичому речниці.

— Хто бере участь у Вечорі „Молодої Музи?“ У цьому вечорі, що відбудеться 4-го березня у-тні Театру Різнородностей візьмуть участь е-миса „Молодої Музи“ як гості та виконавці. Ве-чєр буде присвячений головно творам членів „М. Музи“. Ці твори декламуватимуть Л. Кривіцька та О. Луцький і буде їх співають Марія Соко-лі. Крім поетичних творів виступлять із прозовимі ре-чима, своїми вражіннями та споминами В. Шу-р-га, П. Карманський, С. Чарнецький, імовірно В. Бірчак, який має прийти з Ужгороду та М. Рудницький. У вокальній частині будуть компози-ції до поезій „Молодомузиці“ — С. Людкевича теж члена цього гурта та нові композиції Б. Кудрика та А. Рудницького до поезій Б. Лепкого та С. Чарнецького. Співатиме хор „Сурма“ під орудою І. Охримовича. Після вечора відбудеться ра-т „Т-ва Письменників і Журналістів“. Більш і передпродажі в редакції „Діла“ та „Нового Часу“. Дохід із вечора призначений на підмогу для безробітних письменників.

— Львівська філія Т-ва прихильників астро-номії повідомляє, що в суботу, 27. ц. м. в год. 18, в саль Інституту Геологічного при вул. Длу-гоша 8. відбудеться відчит п. А. Опольського на-тему: „Джерела промінювання зівад“. Вступ вільний. Гостям раді.

— Перенесення. Віцестаростою в Рудках став м-р Росіф Тимашев, перенесений з того самого становища в Сяноці.

— Пошесть Вламистого тифу шириться в се-лах Стрижів і Більче-Дрогобицького повіту. Стверджено кілька випадків смерті. Справою за-владає санітарно-адміністраційна влада.

що живе з „безробіття“. Був намір — як пише „Кур. Пор.“ — організувати еміграцію ремісників на східні „кresi“, але він не дав бажаних успіхів. Промисла Заверце віддавна неспинний і не можна дати їм роботи. Тепер повстав нелегкий план переселити 6.000 безробітних разом з родинами до інших місцевостей. Експозитура фонду праці в Заверце вже приступила до реєстрації тих що раді виїхати. Переселення має бути добровільне. Такий експеримент ще досі не був практикований. Цікаво лише, куди виселять цих безробітних. Чи знов не нам „на карк“?

— Як можна знизити чоловіка. Скарбовий уряд у Вильні піддав ревізії доходи б. презеса розв'язаного литовського народного комітету у Вильні Константина Сташиса (якого „Кур. Пор.“ порівнював недавно з Коновальцем, закидаючи йому, що роздавав гроші литовцям і литовським організаціям на Вилешині) і на підставі зібраних інформацій ствердив, що вимір податків від майна був неадекватним. Тому скарбовий уряд виміряв Сташисові додатковий дохідовий податок за п'ять минулих літ в загальній сумі 375.000 зол. Але на цім не кінець. Скарбовий уряд ще усталоє — як пише „Кур. Пор.“ — висоту карі.

— Секвана виляла. В Парижі від довшого часу падають дощі. Спричинили вони виля Секвани та її доплівів. Річну пламбу майже зовсім перервали. В домах, що лежать близько Секвани, пливні залиті водою. Мусіли теж перервати роботи при мостах. Більш як 200 робітників страждало працю. На нижче положених вулицях працюють помпи й відобувають воду з пивниць. І в околицях Парижа вода заліяла надбережні села. В кількох місцевостях навіть мусіли евакуувати мешканців з їхніх домів.

— Барва голландського прапору. Голандська королева вирішила на дніх голандську національну барву. Є їх три, а саме червоно-біло-синя. Так скінчився довголітній спір за прапор Голандії. Багато голандців бажало собі три барви: помаранчеву, білу і синю. Населення було за тим і вживало їх в часі національних свят.

— Ріжні вістки. Віденський „Ное Фрає Прессе“ відобрало дебіт у цілій Німеччині. — Підчас вправ над римським летищем Чіампіно впав військовий літак, причому загинули два пілоти. — Еспанські більшовики знищили в Барселоні 37 церков і зрівняли їх із землею

Із срібного екрану.

Репортаж із накрученої двомовної фільми.

Серед цілої повені густо-часто банальних фільмів бувають нерозсюжети такі цікаві та оригінальні, що кінорежисерство заздалегідь уже радуючи на незвичайний успіх, „реалізує“ цю саму фільму в двох ба навіть у трьох версіях, при чому в кожній гравуть „інакші“ актори. У Варшаві накручують саме тепер фільму „Пані з Відня“, яка у польським виданні має заголовок „Дипломатична жінка“. Фільму грають у польській та німецькій мові, при чому в німецькій версії виступають актори німці. Режисерує Карло Безе, творець „Паприки“ із Франческою Галь та „Князя чардаша“ з Мартою Егерт.

Подаємо за варшавським „Кіном“ кілька цікавіших місць із репортажу, написаного в тому журналі з нагоди накручування цієї двомовної фільми:

Входите до ателіє та маєте враження, що це якесь зачароване коло різноманітних червоних, зелених та синіх світел, які моргають до вас колірними лампами. Чуєте свистити та бурмотати або прощальні сигнали сирен. Крутитесь у цілому лабіринті таємних дверцят, позначених всілякими числами та світелками. Всюди бачите білі таблички із польським написом „Курити не вільно“ та німецьким: „Rauchen verboten“. Входите нарешті до самого студію. Тут уже стверджуєте тишу, яка навіть підчас перерви видається вам неймовірно. Звертаєте увагу на велетенський квадрат світла. Це т. зв. „кандем“, найновіший здобуток німецької кінотехніки: рефлектор, у якому сотні тисяч свічок прислонені матовим шклом. Крім цього великі дукові лампи, т. зв. юпітери й більші або менші рефлектори творять у сумі просто денне світло. У глибині штучно декоративної кімнати гурток постатей похилився над розложеними сторінками сценарія, наче старшини над пляном битви. Ідуть останні приготування до найближчої сцени. Між ними пізнати: Ядвігу Кенду, Желховську, Гроссвіну, Зніча, Жабчинського, Кондрата та реж. Кравича. Нарпа — біля знайомих понахарактеризовуваних облич польських акторів стоять також самісські їх авіаніки! Це відомі німецькі актори, які грають в німецькому „вильні“, а саме: Бебі Гейл,

Користайтеся з нагоди!

Велика знижка наших видань.

Кожний, хто впадатиме згорі зол. 30, д стане всі ці книжки.

Одинока нагода доповнити свою бібліотеку. Замовляти: „Діло“, Львів, Ринок 10 II. пов.

Д-р Кость Левицький: Укрїнські політики	1-20 зол.
Д-р Василь Маковський: Гімн	1-40
Д-р Е. Олесьницький: Сторінки з мого життя I.—II.	2-00
Мих. Галушницький: З Укрїнськими Січ. Стрільцями	1-30
Е. Чикаленко: Спогади, том II.—III.	2-20
Валерія О'Коннор Вілнська: Лисенки й Старицькі	0-40
Ірина Вільде: Химерне серце	1-20
Василь Софронів: Липнева отрута	1-00
М. Рудницький: Між ідеєю і фортною	1-20
Проспер Маріме: Блакитна кімната	1-20
Володимир Островський: Сміх землі	0-30
Микола Матів Мельник: Кризь дим і згар	0-40
Гордій Брасюк: Безпуті	0-40
Михайло Возняк: Шваченко і княжна Радина	0-50
Михайло Возняк: Вальс і Кониський	0-40
Д-р Ст. Баран: Новий самоуправний закон	0-40
М. Рудницький: В д. Мирного до Хвилювого	4-00
Остап Грицай: Відель	0-60
Іван Черняк: На Сході Ми	1-25
М. Бриніський: Срібна одностру	2-00
Д. Луїнович: Я з більшістю	1-30
Улас Самчук: В диявольний рай	1-60
С. Яблонська: З країни олію і рижу	2-30
Д'Ореллі: Чортів	2-00
О. Вальзак: Чародійна шкура	2-00
В. Масютин: Два з одного, том I.—II.	3-60
О. Кобилянська: Апостол черні том I.—II.	3-60

Ріхард Романовський, Рудольф Карль і режисер Карло Безе. При століку недалеко сидять Юрій Ліщинський та його німецький двійник Георг Александер.

Нараз вріваються розмови, актори наче фігурки на шахівниці вертаються до своїх місць: це режисер Карло Безе дає свистільцем знак. Починаються знижки. Глядимо на т. зв. плян, себто місце, де зраз ітме дія. Ще один знак і тиша, наче запах, розходиться по студію.

Романовський (відомий із ролі Шопенового вчителя у німецькій фільмі про Шопена) отирає якісь двері й каже до партнерки, Я. Кенди:

— Wie haben sie das gemacht, sie lassen ihren alten Direktor alleine!

— Ich wollte nicht — відповідає акторка.

Нараз знаменитий комік, відомий із фільми „Жайворонок“ із Мартою Егерт, віденець Рудольф Карль, розмірився — точно із сценарієм — та починає так жалісно плакати, що серце крається.

— Sie haben das am unpassendsten Orte gemacht — звертається до нього з докором Романовський.

Новий знак. Режисер Безе перериває знімки й заповідає з усміхом:

— Polnische Version!

Німецькі актори відходять. На „плян“ входять Зніч, Кондрат. Залишилась тільки Я. Кенда, яка грає водночас в обох версіях. Біля оператора стає тепер польський режисер. Актори займають ті самі місця:

— Якже ви це зробили, пані? Залишили свого старого директора самого! — каже Зніч.

— Я не хотіла — відповідає скромно Я. Кенда, цим разом по польськи.

І знову в цьому місці плач. Цим разом зводжується Кондрат.

— Зробилиб ви це в менше відповідному місці — чуєте цей сам докір Зніча.

Відтак дальший знак. Нові приготування до найближчої картини німецької версії. На плян входить режисер Карло Безе...

З кіна.

КІНО „АПОЛЬО“: НЕ ЦІЛУЙ У КІНІ!

Весела американська комедія з Франком Ледерером і сестрою відомої Льюретти Юнг, Роланд Юнг. Молодий, пристійний актор малого театру в Парижі їде до кінз з одною своєю знайомою і там через помилку сіаши на інше місце цілує незнайому дівчину. В обороні зневаженої дівчини стають представниці якоїсь „Армії Спасення“ і молодець муштує відповіді перед судом. Судова розправа позна гумору сатири на бюрократію. Уся комедія збудована гідки фальшиво на одному факті: що все це діється в Парижі, коли всі типи, знижки та погляди суто американські, а не французькі.

КІНО „СТИЛЕВЕ“: „СРІБНА ТОРПЕДА“ І РЕВІЯ.

(ст.) Дирекція кінотеатру слушно жаліється, що ревіє актори не працюють над собою та кожного року приїжджають із Варшави з таким самим, старим уже, репертуаром. Ніваних нових кресаві, дотепів ні скетчів.

В останній ревії вибиваються співоче дуо Саба де Фогт, Ю. Белінський та В. Моравська. У новому хоші ревелерсія „Селама“ визначається

ся незвичайно мелодійним тенором молодий українець Роман Хомицький.

На екрані йде емоційна фільма, яка весь час держить глядача у напруженні.

† Посмертні згадки.

Сидонія Ганасова, жінка пароха у Збоїсках під Львовом, по довгій і тяжкій недузі, прийнявши Найсвятіші Тайни, померла 25. лютого ц. р. в 36. р. життя. Похорон відбудеться 28. лютого ц. р. в год. 2. попол. у Збоїсках. В. Ів П.

Дописи.

ЗДОЛБУНІВЩИНА.

Філія Союзу Українок у селі Здобуниця улашувала трьохдільний куховарський курс для своїх членок. На курс записалося і скінчило 25 членок Союзу Українок і молодших і старших. На курс викладала інструкторка з жіночого гуртка при „Ойському Господарі“ в Луцьку. Дня 15. лютого ц. м. відбулося урочисте закриття і прощання інструкторки спільною вечерею, ще її приладили курсантки. На святинім оканченні курсу були присутні крім учасниць курсу голова централі Союзу Українок у Рівному п. Багрянський, д-р Р. Могилницький, член С. Українок з Басового Кута Здобунова й інші, які приїхали фільми і поладом. У міжтоварницькій гутірці та при спогадах епізодів з закінчення курсу непомітно минув швидко час. На закінченні здобуницький хор під орудою п. Бондарука відспівав гімни гарно виконаних українських пісень. Як цінність мила імпреза у всіх присутніх залишилась дуже гарне враження та ще раз виникло, що організоване українське жіноцтво Волині, не заважаючи на перешкоди від різних „опозицій“ і чужих і своїх, працює та змагає до своєї мети, до кращого завтра своєї Нації.

Гал.

Найбільшим ворогом для здорового, родинного життя є шинки, що відчужують батьків від родини й рівночасно ослаблюють джерело прожитку. — Я. Дубс.

ГОРОДОК.

З діяльності чит. „Просвіти“ в Городку. Крім Філії т-ва „Просвіта“, що має свого урядовця та кермує працею читальні у повіті, є в Городку ще три читальні: одна в середмісті і дві на передмістях лівиським п. заставським. В усіх трьох читальнях де оквілена діяльність. В читальні в місті відбуваються щотижневі реферати, в останній час введено огляд преси, що його реферує м-р С. Бутурин. Численно зібраним слухачам передовідає він з часописів цікавіші статки що торкаються наших національних, політичних та культурних справ і загального політичного положення у світі. Цей „огляд преси“ відбувається щомісяця. Про зміналення ним свідчить найкраще той факт, що дня 21. ц. м. на третім з чотирьох оглядів було присутніх коло 80 осіб. Добре було би при нагоді цього огляду преси обговорювати більше актуальні справи (напр. напівцеліна, колонізація) та заохочувати слухачів, щоб читали та перешлачували свою українську національну пресу.

Забава чит. „Просвіти“ з лівиського передмістя. В неділю 21. ц. м. улашувала чит. „Просвіта“ в Городку з лівиського передмістя народню забаву з танцями в селі каси „Помол“ в Рівну. Забави відбулася без алькоголю. Грала оркестра читальні з заставського передмістя.

Праця комітету будови Народного Дому. В понеділок 22. ц. м. відбулося засідання комітету будови „Нар. Дому“ в Городку. Покищо переводять з місті та повіту

Театри.

Український Нар. Театр ім. І. Тобілевича.

БОЛЕХІВ:

27. II. Муж двох жінок.
28. II. Шарпа.
1. III. Іва.
2. III. Чорногора в огні (Повбунт).

ДОЛІНА:

3. III. Шарпа.
4. III. Муж двох жінок.
5. III. Іва.
6. III. Чорногора в огні (Повбунт).
З Дольми іде театр до Врошніва, Ка-
душа і Станіславська.

Український Театр „Заграза“.

СНЯТИН:

1. III. „Каміо граєш ти“ І. ч. Вініцій і
Діа.
2. III. II. ч. Омерз Нарова.

Великий Театр:

Субота, 27. II. год. 7.30 веч. „Мадам
Сам Жон“.
Неділя, 28. II. год. 3.30 попол. „По-
дружство“, год. 7.30 веч. „Мадам Сам
Жон“.

Кіно.

АПОЛІО: „Не піду в кіно“.
АТЛАНТИК: „Королева джунглів“.
ВАНДА: „Іх ескелеція шофер“ та
„Казетний Сороз“.ГРАЖІНА: „Варвара Радзівілівна“.
ВІРРОПА: „Роман“.КАСІНО: „Сам на сам“ в Палестині Ве-
сели.

КОПЕРНИК: „Матура“.

МАРКУСЕНЬКА: „Матура“.

МЕТРО: „Роз-Марі“.

МІРАЖ: „Аліє“ в Марг. Солівен і
Філіп і Філіп як „Лаконічівка“.

МУЗА: „Ангел Адора“.

НАНС: „Маленький король“ в Фред. Вар-
гольмю.

ПАЛІС: „Композит“.

ПАН: „Сонетів“.

РАЙ: „Роман із перешкодами“ в Ан-
ноу Олдра.СВІТ: „Герой зброї волі“ муз. комедія
в Семе Саломе.СТИЛІВ: „Орбіла торпада“ і ревія
ТОН: „Вічний ангел“.УТІХА: „Клеопатра“ і ревія
ХІМІРА: „Воскресіння жінка“.

ФОТОПЛАСТИКОМ.

(пл. Марійська 5)
„Фінляндія“.

ЗАКОРДОННЕ РАДІО.

Субота, 27. лютого 1937.

Берлін (857) 18.15 Суїта за скр. і форт.
в-моль, 20.10, 21.00 Веселий вечір, Білго-
род (487) 19.30 Нар. іємі, Будапешт (550)
19.30 Саломе, музика, 16.15 Гутірка для
дітей, 17.30 Оп. респіталь Ади Сері, 18.30
Філіп, нанд. свято: промова, нар. пісн.
19.00 Нар. іємі, циг. орх., 21.00 Орх. кон-
церт, 22.15 Циг. музика, Відень (507)
18.35 Театр А. Юркіла, орх., солісти, 18.30
Нар. пісн., 19.00, 20.00, 21.00 „Чоловік
граєх жінок“ оп. І. Бекера, Дайтшлянд-
зандер (1371) 14.00, 16.00 Музика, 18.00
Нар. іємі, 2 тижки, 20.10, 21.00 Весела
промова, Ношці (259) 18.30, 18.00 Для
Замислети; енд. для дітей, респіталь,
19.55 Легка музика, Міліно (369) 17.15
Танк. музика, 19.00 Легка музика, 20.40
Розр. музика, 21.00, 22.00, 23.00 „Фе-
доре“ оп. Джорджам. Мінхен (406) 14.20
Для дітей, 14.45, 15.00 Розр. мелодія,
18.00 Концерт і гітара, 20.10, 21.00 Вечір-
танку, Прага (470) 14.10 Концерт роман-
тичної музики, 16.45 Для дітей, 18.15
Легка музика, 22.35 Танк. музика, Радіо
Парі (1645) 14.15 Оп. респіталь, 17.30,
18.00 Для дітей, 21.00 Вок. концерт, нар.
пісн., Рим (421) 20.40 Розр. мелодія, 21.35
Форт. респіталь, 22.00 Танк. музика.

Неділя, 28. лютого 1937.

Берлін (857) 10.30 Музика, 12.00 Розр.
концерт, 15.30 Мелодія грек і опіала, 18.15
Весела енд. в муз., 19.00 Соната ф-моль
Брамса, 20.00 Вок-муз. концерт, 21.00
Веселі мелодії, Будапешт (550) 12.30
Концерт ок. орх., 15.50 Форт. респіталь,
17.00, 22.00 Циг. орх., 18.15 Концерт ав-
стр. музика, Відень (507) 11.45, 12.00 Сем.
фок. концерт, 15.40 Кайетт г-моль Брам-
са, 17.00, 18.00 З міст і сід. розр. концерт,
9.10 Кабарет, 20.10 Форт. респіталь, 21.00
„Дітине“ комедія Лючі Д. Азбра, 22.35
Гале. музика, Дайтшляндзандер (1371)
14.5 Фантазія на органах Вірліора, 14.30
Концерт із Буенос Айрес, 17.00, 18.00,
20.00, 21.00, 22.00 Веселий концерт ба-
влян, Ношці (259) 18.00 Сценна для За-
везистів, Лійпціг (882) 19.45, 20.00, 21.00
„Образ“ оп. Вобера, Лійпціг (247) 21.00,
22.00, 23.00, 24.00 „Ліме“ оп. Делібеса,
Міліно (369) 17.00, 18.00, 19.00 Симф. кон-
церт, 20.40, 21.00, 22.00 „Гавальська циг-
ла“ оп. Абрахама, Мінхен (405) 10.00
Вок. муз. енд., 12.00 Концерт (афіс) орх.,
15.40 Орх. концерт, 22.30 Танк. музика,
Прага (470) 11.15 Ваконі творч. орх., опіа,ПОЛЕКША ДЛЯ ТИХ, ЩО ТЕРПЛЯТЬ!
При ревматизмі, артритизмі, нервоболіях, ісхіялі і т. п.
успішно діє натирання

„EMBETA-STAWOLIT“ Rej. Nr. 39

Mgr. W. Paździerskiego

Продажа в апіках і апічних складах.

Хем. фабр. „Pharmachemia“ — Бидгощ. 1—3

Велику поінвентарну випродаж

5000 м² КИЛИМІВ

почала фабрика килимів

СТ. ГАЛАН В ГЛИНЯНАХ

у всіх своїх країнках: у Львові, вул. Синіуська 20 — у Варшаві, Фоша 8 —
в Катовицях, Косцюшка 3 — в Любліні, Стасіца 1 — в Кельцях, Сенке-
вича 30 — в Сандомирі і Радомі.

Ціни сильно знижені. — Товар найліпшої якості — Нові артистичні зори.

ВИПРОДАЖА ПОТРИВАЄ ТІЛЬКИ 14 ДЕНЬ. 1—4

15.00 „Тоска“ Пуччіні, Парі Пті (431)
18.00 „Стороння світла“ орх. Галліна,
Радіо Парі (1648) 14.15 Оп. респіталь,
15.00 Пісн., 16.45 Вок. концерт, 18.00 Те-
атр Уані, 20.00 Сценна, 21.45 „Пелас 4
Мелодія“ др. Метерліка, Радіо Рома-
нія (1875) 20.15, 21.00, 22.00 „Ева“ оп. Ле-
гера, Рим (421) 15.30 „Іва матрімоніо се-
грето“ оп. Чімаросі.

ЛВІВСЬКЕ РАДІО.

Субота, 27. лютого 1937.

6.30 Рамішня аудіція, 6.33 Руханка,
6.50 Музика в гр. пл., 7.15 Рамішня де-
нши, 7.25 Програма на нині, 7.30 Трохи
інформаций, 8.00 Аудіція для шкіл, 11.30
Співаймо пісню, 11.57 Сигнал часу,
12.03 Орх. концерт, 12.40 Полудняний де-
нши, 12.50 Хліборобська скринька, 14.30
Театр Уані: „Авантюра за Басю“ на оп.
Корн. Макушинського, енд. для старших
дітей, 15.00 Господарські вістки, 15.15 Ре-
визійний концерт, 15.30 Нація програма,
15.35 Легка й популярна музика в гр. пл.,
15.50 „Мелодія перо“, нові поезії Вок. Я.
ворського, 16.00 Програма на завтра,
16.05 Російські казки, гр. пл., симф.
орх., 16.15 Драм. опери, концерт у нині,
орх., 17.00 Концерт солістів, форт., віо-
льончелі, 17.50 Огляд видань, 18.00 Ле-
стегерський марш Зулі-Вильмо, 18.15
Спортові вістки, 18.20 Оперові дуети, гр.
пл., 18.35 Львівський актуальний феєл,
18.50 Актуальна гутірка, 19.00 Спогади з
Маріюли, 19.30 Нар. казки, 20.30 Літер-
новини, 20.45 Вечірній денши, 20.55 Ак-
туальна гутірка, 21.00 Концерт симф.
орх., опіа, 22.00 „Пентоналіза“ гуморе-
са, 22.30 Мала оркестра.

Неділя, 28. лютого 1937.

8.00 Сигнал часу, 8.03 Для села: Хлібо-
робська гаветка, Музика в гр. пл., Розви-
ток пошівництва у Ох. Галічній, 8.40
Пісн. в оп. Вайнбергера „Швенд-ду-
дар“, 8.45 Програма на нині, 8.50 Раміш-
ній денши, 9.00 Розвизійний концерт із
гр. пл., 10.00 Росія: „Огелет Матер“, гр.
пл., 10.05—11.35 Богослуження в нині, Ти-
жик мисосерця (хор, гр. пл.), 11.35 Роз-
визійний концерт в гр. пл., 11.57 Сигнал
часу, 12.03 Балетова музика; у перерві
в год. 13.00 Фільмовий огляд, 14.00 Ле-
стегерський марш Зулі-Вильмо, 14.30 Фра-
гмент із III. Мішар, конкурсу ім. Шопе-
на, 15.30 Для села: Зіслас би віло, щоб
в рот азеліти; Огляд різних різнних про-
дуктів, 16.00 Рамішній концерт і кон-
курс ККО, 16.15 Еліта Львора із своєю
оркестрою, гр. пл., 16.25 Театр Уані:
„Процес Людіана XVI“ Жоржа Копина,
17.10 Падзіврок при мікрофоні: мала ор-
кестра, солісти; у перерві в год. 17.55
„Особотівний абонемент П. Радія перед
мікрофоном“, 19.00 Літературний парод,
19.15 Вошійня аудіція (хор пісн. в Ду-
бна), 19.35 Пісн. у нині, Софія Харлампю-
век (сопран) у супр. фортеліну, 19.45
Літературні хвилини, 20.00 Прогнози-
ли: Пісн. у нині, Софія Харлампювек, 20.20
20.21, 20.35 Спортові вістки, 20.40 По-
шівний огляд, 20.50 Вечірній денши,
21.00 На веселія львівської хвилі, 21.30
Фортеліновий респіталь, Ліяноша Галі-
ліца, 22.00 Концерт орх., Вок. Демі-
шійський теор; у перерві в год. 22.55
Осудні вістки, 23.00—23.30 Танкові ме-
лодії в гр. пл.

БІРЖА.

ГРОШІ.

Купно — продаж: Бельгі безг., 89.08,
88.65, Долар і американські 5.78-50, 5.26-00
долари канад. 5.28.00—5.25.50, Фльорени
гол. 289.95—288.25, Франк фр. 24.63—
24.49, Франк швейцарський 120.75—119.95,
Фунт англ. 25.90—25.74, Гуальдені дин.
100.30—99.80, Корони ч. 16.60—16.10, Кор.
дан. 115.59—114.75, Кор. норв. 130.13—
129.15, Корони шв. 133.53—132.55, Ліри
тал. 24.00—23.50, Марк фін. 11.44—
10.40, Марк нім. 124.00—120.00, Шил.
явстр. 95.00—93.50, Марк нім. срібні 133,
129.

НАЙДУТЬ ПРАЦЮ

ПОТРЕБУЄМО управителя і торговця
помічника до килимової фабрики Ст. Га-
лан, фабрика килимів, Глиняна, 332 1-1АГЕНТІВ ПОРТРЕТОВИХ на побувалих
дотепер умовинах шукає портретове
Заведення „Renezas“, Kielce, Pocha
14. Спеціальність портрети „Semi-Email“
фотографічні новини. Жадати проспек-
тів. Просимо листуватись в польській
мові. 128 17-36

РІЖНІ

СВЯТОЧНІ ЛИСТІВКИ — 12 сюжетів з
текстом „Христос воскрес“ видала Ри-
гарія „Рідної Школи“ в квіт. „Русалки“
за безплатним її дозволом. Увесь дохід
на „Рідну Школу“. Можна оподаткує,
що наше громадянство масово купувати
мас святочні листівки з маркою „Рідної
Школи“. Сотня 6 зол. Замовлення вико-
нуге Гр. Гануляк, Львів, Ольшавського 11,
або Книгарня „Рідної Школи“, Львів,
вул. Синіуська 20. 331 1-2КУПНО ГОДИННИКА в справу доєбра.
Дешево купите добрий годинник у елавно
звісній п'ятидесятилітній католицькій фір-
мі ІВАН ЗЕЛЬТЕНРАЙХ. Львів, Мар-
ська площа 5. 3032 29—ПОВІДОМЛЯЮ Всесвітніх Отців Добро-
дів, що для 1. лютого 1937 р. я переніс
свою бронзову робітню церковних ви-
робів в Ринку ч. 9 на вул. Вірменську ч.
25 до реальності Т-ва „Зоря“. Прому-
ластво підтримати рідний промисл. —
Стефан Федінський. 216 13-15

ОГОЛОШЕННЯ.

Оголошення перше.

Акційна Спілка для будівельного про-
мислу перше Іван Левинський у Львові
подіє до відомо акціонерам, щоXV. ЗВИЧАЙНІ ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ
акціонерів відбудуться для 8. квітня
1937 року в год. 17 в конференційній са-
лі Кооперативного Банку „Дністер“, вул.
Руська ч. 20 з таким денним порядком:

- 1) Звідомлення Управі і пропозиції
рахункового озвмнення за 1936 р.;
- 2) Звідомлення Надзірної Ради в ви-
східку перевірки звідомлення Верзуд, бі-
лізису та рахунку зисків і зтрат за рік
операційний 1936;
- 3) Розглянення і затвердження звідм.
лення, білізису і рахунку зисків і зтрат
та узхвалення Управі і Надзірній Раді аб.
соліторі;
- 4) Ухвала щодо розділу чистого зиску;
- 5) Вибір 3-х членів Надзірної Ради;
- 6) Вильці внесення.

Хто має 10 акцій, має право одного го-
лосу на Загальних Зборах. В цілі акціо-
нарами прями голосування треба акції, що
доказують право голосування, алозили
найліпніше на 8 днів перед Загальними
Зборами в ліквідатурі Кооперативного
Банку „Дністер“ у Львові, вул. Руська
ч. 20.Акціонери, які бажають собі, щоб 2 ак-
ції справи були уміщені на довгий по-
рідку, можуть оголосити свої внесення
найліпніше до для 15 березня ч. р. на
адресу: Акційна Спілка для будівельно-
го промислу перше Іван Левинський, —
Львів, вул. Потоцького 58 а.

Львів, для 25. лютого 1937 року.

УПРАВА:

Інж. Павло Дурбак, Інж. Роман Колтунюк

ХТО?!

хоче купити найліпші косметичні і гі-
гієнічні артикули по найдешевших цінах
купує тільки у найсоліднішийПЕРФУМЕРІІ
С. ФЕДЕРАЛьвів СИНІУСЬКА 7
Філія КОПЕРНИКА 15а
Кожний покупець, що поличиться на
оце оголошення „Діла“ дістане ЗА-
ДУРНО гавини дарунок.

Шукаєте праці? —

Певно найдете її, якщо
деште оголошення до
нашого щоденника